

A Szeged-Csanádi egyházmegye tagjaiként azzal a szándékkal indultunk 70-en zarándoklatunk első állomására Csanádra (Cenad), amely ma Románia területéhez tartozik, hogy megismerkedjünk egyházmegyénk gyökereivel, Szent Gellért püspök, az egyházmegyénk védőszentjének egykori áldásos szolgálatával, tevékenységével.

Június 26-án, vasárnap reggel 7 óra után néhány perccel gördült ki két buszunk a Torontál téri parkolóból. A 70 ember a plébánia minden korosztályát és rétegét képviselte. Gyerekek, fiatalok, családok, idősök egyaránt voltak. Plébánosunk, Imre atya gondosan megtervezett lelki programmal készült, vezetett minket utunk során imával, elmélkedéssel, szép énekekkel, valamint megismertük a Csanádi egyházmegye kialakulásának történetét is.

Csanádra érkezvén a Szent Gellért tiszteletére szentelt templom plébánosa, Dániel atya tartott a templomról egy kis előadást, bemutatta a templombelsőt, többek között azt a különleges szarkofágot, - ma oltárként használatos, - amely Szent Gellért püspök földi maradványait őrizte valaha.

Ottani időszámítás szerint 10 órakor kezdődött a szentmise Imre atya igehirdetésével és a helyi plébános atya koncelebrálásával. A misén közreműködött az újszegedi schola.

Zarándoklatunk további szakasza Temesváron folytatódott. Elsőként a székesegyházzal ismerkedtünk, egy kedves, szolgálatkész fiatalember, a helyi kántor, Robi jóvoltából. Még a gyönyörű hangú 3 manuális orgonát is megszólaltatta a kedvünkért.

Kiváltságos helyzetben éreztük magunkat azzal, hogy Roos Márton temesvári püspök úr és munkatársai álló fogadásra vártak minket a székesegyház közelében lévő Püspökségen. Imre atya mindannyiunk nevében köszönetet mondott a püspök úrnak a szíves vendéglátásért, majd Bóna Lajos világi elnökünkkel megajándékozták a püspök urat.

A fogadás után városnézésre indultunk egy remek vezetővel, aki a rendelkezésünkre álló rövid idő alatt igyekezett bemutatni a belváros nevezetességeit, így többek között a régi városháza - ma Zeneművészeti Kar - környékét, az előtte álló Mária szobrot, a rekonstruált várfalakat, a főteret a környező szép épületekkel, az ortodox székesegyházat, amelyet belülről is

megtekintettünk, sőt énekeltünk is a szentély előtt. Híres magyarokról elnevezett utcákat, Dózsa György kivégzése helyén épült emlékművet láthattunk.

Temesvári látogatásunk utolsó állomása a Jézus Szíve templom volt, ahol korábban közösségünk egyik tagja, Moser Erika szalvátor nővér szolgált. A szép, gót stílusú templom a szalvátor atyák irányításával működik, a rend nővérei segítik munkájukat.

A főoltár elbűvölt mindannyiunkat gyönyörű tiroli fafaragványaival és az oltár tetején álló ember nagyságú kitárt karú Jézus szoborral. A miséző oltár előtti utolsó vacsorát ábrázoló dombormű ugyancsak nagy hatással volt ránk, éppúgy, mint a mi kedves szentünk, Szent Erzsébet oltára és a hatalmas rózsablatok is.

Az ottani plébániai közösség képviselői rendkívül kedvesen fogadták zarándok csoportunkat. Nem első találkozása volt ez a két plébánia közösségének, hiszen a mi Szent Erzsébet templomunk centenáriumi ünnepségén is meghívott vendégeink voltak Ők. Imádkoztunk a templomban szeretteinkért, betegeinkért, az otthon maradottakért is, majd Niki atya a templom plébánosa köszöntött minket és beszélt az ottani életről. Bálint Klárka, a templom Képviselő testülete tagjának szép köszöntése után átvonultunk a templomhoz épült kolostorba, ahol finom sütemények, kávé, üdítő italok vártak ránk. Nagyon jól esett az a szeretet, amivel megajándékoztak bennünket.

Király Laci és Jóska, Niki atya, valamint a szalvátor nővérek az Úr napja tiszteletére még német nyelvű énekeket is énekelték nagy lelkesedéssel.

Hála és köszönet a szeretetteljes fogadtatásért!

Útban hazafelé a fáradtság ellenére mindannyiunk szívéből a hála és az öröm szavai törtek elő.

Lucz Ilona

Fotó: Csányi Sándor